

[John Winther.]

dermed kan jeg også forstå, at der, i modsætning til hvad f. eks. partiet VS mener, stadig væk er et flertal i dette folketing for kernekraft som princip. Der er nogle, der mener, at der stadig væk er, skal vi sige betænkeligheder med hensyn til affaldet, medens der er andre, der mener, at disse affaldsproblemer nok er blevet stærkt overdrevet.

Handelsministeren begrundede den tøvende holdning, som regeringen har til dette forslag, med, at der skulle være sket meget siden 1976, der kunne begrunde denne tøvende, denne nølende, holdning. Jeg kan ikke erklære mig enig heri. Hvis jeg skal være ganske ærlig, må jeg sige, at jeg tror, det, der er sket i denne sag, er, at man i socialdemokratiet er i gang med en intern høringsproces. Jeg vil da gerne ønske socialdemokratiet held og lykke med at få afsluttet denne interne høringsproces, således at vi kan komme til at træffe nogle beslutninger.

Der er blevet sagt mange ting om energiplaner her i aften, men der er også blevet sagt, at så længe vi ikke bringer brikkerne på plads i energiplanerne og begynder at bringe dem til udførelse, omsætte dem i rent praktisk handling, er de i og for sig ikke så forfærdelig meget værd. Det begynder at ligne den gymnastiske øvelser, små hop på stedet, hvis vi sådan en gang om året har energipolitiske drøftelser, der munder ud i nogle hensigtserklæringer, uden at de på noget tidspunkt omsættes i konkrete beslutninger.

Jeg har forstået, at en meget stor del af dette folketing vil se positivt på forslaget i udvalget. Det takker jeg for. Jeg håber på, at det under udvalgsarbejdet også vil lykkes at overbevise det store regeringsparti om, at tiden nu er inde til, at vi finder vores egne ben i denne energidebat.

Melchior (CD):

Jeg er nødt til at ulejlige trods det sene tidspunkt bare i to minutter, da denne sag har været en hjerte- og mærkesag for CD lige fra dette partis start. Da jeg var medlem af dette ting i 1974, overvejede jeg en overgang at slutte alle indlæg om ligegyldigt hvilken sag med sætningen: i øvrigt mener jeg, at atomkraften bør indføres hurtigst muligt, men jeg turde ikke, af hensyn til at formanden med henvisning til forretningsordenen ville kunne korrekse mig for det, men jeg må benytte

denne lejlighed til på CDs vegne at fastholde, at vi til stadighed kommer bagud. Derfor synes jeg ikke, det er rigtigt af hr. Erik Holst at kalde dette et paradeforslag. Det kan man ikke gøre, alene af den grund, at det, som hr. Erik Holst ved, er et tidligere socialdemokratisk og en socialdemokratisk regerings forslag, derfor kan man ikke sådan bare le ad det. Jeg er da enig i, at man ikke i tide og utide skal fremsætte forslag, som ikke har realistisk mulighed for at blive vedtaget, men der er nogle ting, der er så vigtige, at man nødig bagefter vil have skyld for ikke at have sagt til eller fra i tide, og jeg opfatter det konservative forslag på denne måde.

Hr. Steen Folke sagde under behandlingen af de forrige forslag, at han med glæde konstaterede, at udviklingen i socialdemokratiet går bort fra a-kraft. Personlig har jeg ikke opfattet hverken ministerens eller den socialdemokratiske ordførers udtalelser som fortolkelige i den retning. Jeg forstår også, at der er tale om en pause, og mit parti har respekt for, at man som ansvarlig regering må søge at være i overensstemmelse med et befolkningsflertal i så væsentlige sager som denne. Jeg betragter det altså blot som en pause og afventer meget snart at se socialdemokratiet på vej tilbage til a-kraften.

Der blev sagt, at a-kraft kun vil udgøre 20 pct. af energiforsyningen. Jeg synes nu, at 20 er for stor en procent til, at man kan kimse ad det, og derfor håber jeg, at socialdemokratiet, når vi i næste samling sikkert på ny ser dette ikke-paradeforslag fremsat, vil have overstået sin overvejelsesperiode, idet jeg forventer, at de undersøgelsesresultater, der da vil foreligge, vil tilskynde regeringen og socialdemokratiet til at indtage en positiv holdning. Vi ser jo, hvordan andre nationer uanset samfundssystem og uanset beliggenhed på kloden med en langt mere udviklet teknologi, end vi kan byde på, går frem med stormskridt. Derfor vil vi være med i koret af dem, der har sagt til i tide og advaret imod, at vi ikke blot for energiforsyningens skyld, men også for den teknologiske udviklings skyld generelt set er nødt til at finde vore ben igen. Det forventer jeg vil ske i folketingssamlingen 1977-78.

Honoré (KrF):

Jeg opfatter det konservative folkepartis forslag som udsprunget af den helt rigtige er-